

Hišće nadžija je žiwa,
Dónž su njebjesa,
Dónž je zemju zeleniła
Žana trawička:

Njewjedro njech zahrima,
Tuhi njech nas wobdawaju,
Kruče dzeržmy k nadžiji,
Wona njepušći!

(25.10. 1854.)

Žiwjenje — dróhowanje.*

(Serb. Now. 1855, 278.)

Žiwjenje je dołha rejża,
Prewiwanje po swěci;
W rjanych wozach jedu knježa,
Kiž jim pjenjez natwari;**
Khudy spušća so na nohi,
Jeho puć tón njej' tak drohi;
Swój dżel horja, wjesela
Kóždy ducy namaka.

Přećelnu sej ruku dajće,
Dróharjo, a zaspěwajće:
Khwalena budź róžička,
Kiž nam ducy zakćewa!

* Po myslach a słowach z dźela podobny, po zrjadowaniu a wobšernosci hrónčkow pak wšelaki spěw steji na str. 14 tuteho zwjazka.

** 1. recens.: Dokelž maju sadžaki.